

Ordføreren (Marott): Til det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) ønsker jeg blot at sige, at der i denne Sag har dog været en halv Snes Dage til at betænke sig i, og i Løbet af disse 10 Dage maatte der nok kunne have fundet Konferencer Sted med disse specielt sagkyndige i Landstinget. Jeg er lidt ked af det paa det ærede Medlems Vegne, for jeg synes ikke, det er en, skal vi sige, rigtig mandig Stilling at indtage. Nu gaar det ærede Medlem med til Lovforslaget, men, siger han, det kan være, at der er nogen, der er meget klogere end han, og derfor forbeholder han sig at gaa bort fra dette og gaa med til noget andet, hvis det igen kommer ned i Folketinget i ændret Skikkelse. Det er, synes jeg, ikke helt rigtigt under Behandlingen af en saadan Sag som denne at sige: ovenover os er der maaske nogen, der er meget klogere end vi, foreløbig gaar jeg med til dette, men det kan være, at jeg senere gaar bort derfra. Det er ogsaa, synes jeg, lidt hensynsløst overfor os andre, for dersom det ærede Medlem hos disse meget sagkyndige Medlemmer af det andet høje Ting havde indhentet Oplysninger, som havde været af Betydning, kunde det maaske ogsaa have faaet Betydning for vor Stilling. Det ærede Medlem har altsaa ved ikke at konferere med disse meget specielle sagkyndige ligefrem gjort, hvad han kunde for at forhindre, at vi blev delagtige i den store Klogskab, der findes her ovenover. Derfor er jeg baade paa det ærede Medlems og paa vore Vegne ked af den Stilling, det ærede Medlem har indtaget.

Finansministeren (Brandes): Udvalget har som Helhed indstillet dette Lovforslag til det høje Tings Vedtagelse, og der er da ikke for mig Anledning til at sige noget om selve Lovforslaget.

I Betænkningen er der taget et Forbehold, som skyldes Partiet Venstre, med Hensyn til den Rentebegunstigelse — kan man godt kalde det —, som Staten ved denne Lejlighed yder Kommunerne. Jeg skal ligesom den ærede Ordfører dertil kun bemærke, at der fremkommer jo ikke noget Fortilfælde ved, hvad der her sker. Sagen er af overordentlig Betskaffenhed, og man er i Virkeligheden enig om, at i dette Øjeblik kan der være Grund til at yde Kommunerne en saadan Begunstigelse for at fremme de Byggeforetagender, som ogsaa alle er enige om at ønske.

Det Forbehold, som det ærede Medlem

for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) har taget her i Salen, har jeg som Minister egentlig ikke noget at gøre med, det er mere et indre Udvalgsanliggende. Jeg har det Haab, at ogsaa det høje Landsting vil slutte sig til dette Lovforslag, og naar det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds heller ikke i Øjeblikket ved, hvilke andre og bedre Veje der vil kunne blive anvist, er der Haab om, at dette Lovforslag som det er kan blive accepteret af det ærede Medlems Parti i Landstinget. Muligt er det ogsaa, at der i det ærede Medlems Parti i Landstinget ikke er nogen klogere end det ærede Medlem, saa at det ærede Medlem uden Grund antager, at der i Landstinget vil blive tilført Lovforslaget en større Sagkundskab. Men skulde det virkelig være saadan, at Lovforslaget i det andet høje Ting undergik Ændringer, som man maatte antage var til Held for Sagen, er det indlysende, at det ærede Medlem vil stemme for det i den Skikkelse, hvis Lovforslaget kom ned til Folketinget igen, og rimeligvis vilde da ogsaa andre ærede Medlemmer stemme for det, nemlig naar man kan blive enig om, at Ændringerne var til Gavn. Men saaledes som Lovforslaget foreligger, kommet til Finansministeriet fra Boligkommissionen og derpaa enstemmigt — som man vel kan vente det — vedtaget af Folketinget, synes der mig at være overordentlig god Udsigt til, at det høje Landsting ogsaa vil gaa med til det.

Fraenkel: Den ærede Ordfører (Marott) udtalte, at en halv Snes Dage maatte have været tilstrækkeligt til, at jeg kunde have konfereret med den særlige Sagkundskab, der findes i Landstinget. En halv Snes Dage er naturligvis en Uendelighed for det ærede Medlem ved Behandlingen af et saadant Lovforslag, simpelt hen af den Grund, at Lovforslagets Grundlag stemmer fortræffeligt med socialdemokratisk Politik, idet det lægger over til Kommunerne visse Dele af Produktionen, og man ved jo, hvor godt det stemmer overens med de almindelige socialdemokratiske Grundsætninger, der netop kræver al Produktion lagt over i det offentlige, i Statens Haand. For os andre, der staar paa det stik modsatte Standpunkt, er en halv Snes Dage et mere begrænset Tidsrum.

Hvad angaar det ærede Medlems Udtalelse om det mandige i straks at indtage en klar og fast Stilling i Udvalget, vil jeg sige, at man jo kan se forskelligt paa, hvad der er mandigt. Jeg mener, at det